

पूर्वेण मम मान्धात्रा संप्राप्तं व्यसनं मरुत् ।
 श्रवणेन कृते पापे यथा पापं कृतं त्वया ॥ २० ॥
 अन्यैरपि कृते पापे प्रमत्तैर्वसुधाधिपाः ।
 प्रायश्चित्तानि कुर्वन्ति यथोद्दिष्टानि वानर ॥ २१ ॥
 तेन तेषां न तत् पापं कृतं सौम्येन कर्मणा ।
 नात्यारोहति जातोर्मिर्महौघः स्वनवानपि ॥ २२ ॥
 ततस्त्वं निरुतः पाप शरेणानतपर्वणा ।
 गमिष्यसि सतां लोकान् शस्त्रपूतो मनोरमान् ॥ २३ ॥
 राजभिर्धृतदण्डा ये कृत्वा पापानि मानवाः ।
 निर्मलाः स्वर्गमायान्ति सतः सुकृतिनो यथा ॥ २४ ॥
 दुर्लभस्य हि धर्मस्य जीवितस्य सुखस्य च ।
 राजानो वानरश्रेष्ठ प्रदातारो न संशयः ॥ २५ ॥
 पञ्चद्वपाणि राजानो धारयन्त्यमितौजसः ।
 अग्नेरिन्द्रस्य सोमस्य यमस्य वरुणस्य च ॥ २६ ॥
 तान् न हिंस्यान्न चाक्रोशेन्नासत्यं नाप्रियं वदेत् ।
 देवानामनुवृषा हि चरन्त्येते महीतले ॥ २७ ॥
 कारणं चापरं पश्य मया येनासि हिंसितः ।
 भार्यायां वर्तसे भ्रातृ रुमायां त्वमधार्मिकः ॥ २८ ॥
 अस्य त्वं ध्रियमाणस्य सुग्रीवस्य यवीयसः ।
 ह्रीविमुक्तः कथं मूढ त्यक्त्वा धर्मं सनातनं ॥ २९ ॥